

Haugianaren Lars Olsen Skibevaag (1807-1877).

Dette er og ein del av historia. Er det slik at ein kar frå Vindastrånnå har bidratt til den høge bedehustettheten på Karmøy?

Følgjande er henta or ei bok om den norske kirkes historie, av Heggveit, utgitt ca 1912.

Utsnittet omhandlar tippoldefar, Lars O. Skipevåg (1807-1877). Er det vanskeleg å tyde den gamle skrifta, så kan de lesa det same her:

"Ved siden av ham maa det nævnes Lars Skipavaag; han var en af de første og bedste i Vikedal, en gammel haugianer, fremragende, tænkksom og alsidig.

Lars var ualmindelig dyktig, baade naar det gjaldt at holde Opbyggeser og tale med den enkelte; han havde et klart lys i Guds ord, Rig erfaring og stor Evne til at dele ordet rettelig, og stille de kristelige sandheder på sin rette plads i forkyndelsen. Han virkede mest på hjemstedet, men ofte og dyktig rundt om i Ryfylke, Søndhordland og Hardanger.

En gang følte han sliq stærk indre Tilskyndelse til at besøge Karmøen for at holde Opbyggelser der. Han begyndte i Skudenæshavn og fortsatte nordover Øen; Men Satan fikk straks skræmt ham, saa han drog hjem igjen. Det varede dog ikke længe, før han forstod hvem som havde hindret ham. Han reiste da afsted paany, fuldførte sit oprindelige forsæt og virkede til synlig velsignelse for mange.

Han varetog med troskab, dyktighed og iver sit jordiske og himmelske kald inntil sin død.

Utklipp frå boka:

Ved Siden af ham maa nævnes Lars Skipavaag⁶²); han var „en af de første og bedste i Vikedal, en gammel Haugianer, fremragende, tænksom og alsidig.“ „Lars var ualmindelig dygtig, baade naar det gjaldt at holde Opbyggelser og tale med den enkelte; han havde et klart Lys i Guds Ord, rig Erfaring og stor Evne til at dele Ordet rettelig og stille de kristelige Sandheder paa sin rette Plads i forkyndelsen.“ Han virkede mest paa Hjemstedet, men ofte og dygtig rundt om i Ryfylke, Søndhordland og Hardanger. Engang følte han sliq stærk indre Tilskyndelse til at besøge Karmøen for at holde Opbyggelser der. Han begyndte i Skudenæs-havn og fortsatte nordover Øen; „men Satan fik straks skræmt ham, saa han drog hjem igjen. Det varede dog ikke længe, før han forstod, hvem der havde hindret ham; han reiste da afsted paany, fuldførte sit oprindelige forsæt og virkede til synlig Velsignelse for mange.“ Han varetog med Troskab, Dygtighed og Iver sit jordiske og himmelske Kald indtil sin Død

Seinare blei Lars omtala i boka «Liv i vekst». Dette var jubileumboka for NMS utgitt i 1946. Her er Heggveit referert, men i ein noko moderert ordlyd enn i førre bok.

I M S L A N D

Det første ein med vissa høyrer om Imsland misjonsforeining er i 1851, men han er truleg skipa eit par år før. Då var det ein skillingsforeining, kvart medlem ytte eit fast tilskot.

I N. M. S. sitt rekneskap for 1850-51 er det kome inn frå Imsland 3 spesidalar og 9 skilling.

I 1851 møter Lars Skibeavaag som utsending frå sokna sin mf., og i 1853 reiste Erik Langeland som deputert til generalforsamlingen. I 1854 vart det innsendt 5 spd. 24 sk.

Lars Skibeavaag og Erik Langeland fylgjer trufast med i misjonsarbeidet til opp i syttiåra. Den første tek jamvel på seg den strevsame reisa til den vidspurde generalforsamlingen i Drammen i 1873. Då er han 66 år gamal.

Heggveit sier om Lars Skipavaag at han var en av de første og beste i Vikedal, en gammel haugianer, fremragende, tenksom og allsidig. Han var ualminnelig dyktig taler og hadde klart lys i Guds ord, rik erfaring og stor evne til å dele med andre. Han virket på hjemstedet og rundt i Ryfylke, Sunnhordland og Hardanger. En gang følte han sterk indre dragelse til å besøke Karmøy, og gjorde også alvor av det. Han begynte i Skudenes og fortsatte nordover. Men motet sviktet ham før han hadde fullført og han reiste heim. Men ikke lenge etter måtte han ut igjen for å fullføre sitt forsett. Besøket ble også til synlig velsignelse. (Heggveit II, s. 164.)

Her blir reisa hans til Drammen omtala. Historia fortel at han stort sett gjekk til Drammen i 1873 då han var 66 år gamal.

I tillegg til Skipavåg kjøpte Lars den øvre garden på Liabø av nest yngste bror Ola f.1827 då Ola og familien reiste til Amerika i 1861. Garden blei solgt ved skifte etter han.

Lars hadde og skipsverv og sag i Jupevik. Det blei bygt eit seilskip på ca 200 tonn i 1856, og ei jekt i 1860. Det kan ha blitt bygt fleire, men ein finn ikkje dokumentasjon på det.